

Ο Γιώργος Τσερδάνης σχολιάζει ελεύθερα...
ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

→ tserdanisg@hotmail.com

Όταν δεν ντρέπονται τέτοια κάνουν

ΤΗΝ ΔΟΞΑ του επιπέδου των αλληλοκατηγοριών των διεκδικούντων την Προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών (Τραμπ και Χίλαρυ) ζήτησαν οι ΣΥΡΙΖΑίοι και ακολουθώντας τον... ανεξάρτητο Νικολόπουλο επιστράτευσαν παλαιά γκομενικά θέματα του Αντιπροέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, προκειμένου να τον εκβιάσουν για να κρίνει όπως αυτοί θα ήθελαν.

Η συριζική μάλιστσα "Αυγή" γνωστοποίησε και το όνομα τού, μάλλον, συκοφαντιθέντου, γράφοντας ότι πρόκειται για τον Αθανάσιο Ράντο, που είχε γκόμενα προ δετίας. Γεγονός που μου θύμισε κάποιον "συνάδελφο" που μόλις είχε έρθει στο Σύνδευ έξ' Ελλάδος, άρχισε κατ' εντολή του αφεντικού του να χτυπά έναν αντίπαλο τότε δημοσιογράφο, που έχει αποδημήσει προ πολλού. Τα "χτυπήματα" δεν ήταν για τα γραφόμενα του αντιπάλου, αλλά για το γεγονός ότι είχε κι αυτός κάποια εξωσυζυγικά... καθήκοντα. Πράγμα απάισιο δηλαδή και τόσο... σπάνιο.

Παράδειγμα του Σύνδευ στην Αθήνα

Η ΙΔΕΑ να διαμορφωθεί η τεράστια περιοχή του Σύνδευ σε τρεις πόλεις - πρωτεύουσες εντός 10ετίας μου φαίνεται θεάτρεστη - κι ας είναι ανθρώπινη και μάλιστα γυναικεία. Κεντρικό Σύνδευ, άλλο ένα ανατολικό και το δυτικό στην περιοχή Παρραμάττα όπου και θα μεταφερθούν η Πολιτειακή Βουλή και τ' άλλα κτήρια κυβερνητικών υπηρεσιών.

ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΡΕΠΕΙ (έπρεπε μάλλον προ πολλού) να κάνει κι η Αθήνα, μεταφέροντας Βουλή, Πολυχνείο κλπ κάπου στο βάθος της Αττικής, ώστε να μαζευτούν εκεί οι ασύλληπτοι μπαχαλάκηδες και καταστροφείς και να μπορεί να κυκλοφορεί κάποιος ελεύθερα στο κέντρο.

Κατόπιν εορτής... προσφορές είναι - κατά κανόνα - πονηρές!

ΟΤΑΝ για μια 15ετία μ' απασχολούσε η αθλητικογραφία περισσότερο από την αρχισυνταξία είχα διαπιστώσει χίλια - δυό πράγματα τα οποία αγνοούσα προηγουμένως παρ' όλον ότι ήμουν ήδη 18 χρόνια στο επάγγελμα!

ΕΝΑ ΑΠ' ΑΥΤΑ το γεγονός ότι γράφοντας αθλητικά και ιδιαίτερα για τα πράγματα της ομάδας του Σύνδευ Ολύμπικ, την οποία λάτρευε η μισή παροιμία και κάτι άκουγε κι η άλλη μισή, εκεί που μ' ήξεραν 1.500, μ' έμαθαν 15.000 και με χαιρετούσαν εντός κι εκτός γηπέδων πότε μ' επαινετικά και πότε μ' επικριτικά σχόλια για τα γραφόμενα μου (ανάλογα με την διοικητική παράταξη στην οποία υποστήριζαν).

ΝΑΙ, ΒΕΒΑΙΑ! Υπήρχαν "κομματικές" παρατάξεις, μέσα και γύρω από την ομάδα, που άλλες υποστήριζαν τον άλφα και βήτα διοικητικό παράγοντα, άλλες τον βήτα και άλλες τον γάμα - που ήταν και μίο μπάνικος. Το ίδιο γίνονταν και για τους προπονητές, ακόμη και για την επιλογή παικτών της πρώτης ενδεκάδας. Ο φανατισμός συχνά έφτανε σε υψηλά επίπεδα και τόσο οι ίντρικες, όσο και τα κουτσομπολιά πήγαιναν κι ερχόταν.

ΥΠΗΡΧΑΝ ακόμη και... φαν-

ταστικές επινοήσεις, ανυπόστατων γεγονότων, που επιστρατεύονταν προκειμένου να κατηγορήσουν κάποιον αντιφρονούντα, ή να μειώσουν κάποιο επίτευγμα της αντίθετης πλευράς. Συνηθισμένη ιστορία ήταν οι ισχυρισμοί κάποιων ατόμων πθου διατυμπάνιζαν ότι είχαν οι ίδιοι βρει σπόνσορα για την ομάδα που πρόσφερε διπλάσιο ή και τριπλάσιο ποσό, προκειμένου να μπει η φέρμα του στη φανέλλα των κυανολεύκων, αλλά οι... ανόητοι δικαιούντες συμφώνησαν με τους άλλους.

ΠΑΝΤΑ ΟΜΩΣ και όταν λέμε πάντα εννοούμε πάντα, αυτές οι διπλάσιες και τριπλάσιες χορηγίες προέκυπταν κατόπιν εορτής! Κι αυτό που θέλει να πεί ο... ποιητής είναι πως **ΟΤΑΝ** και **ΕΑΝ ΥΠΡΧΕΙ** κάτι πραγματικά, **ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΙΚΑ** κι όχι μετά που έχει πετάξει το πουλάκι και μπορεί ο καθένας να παριστάνει τον (τζάμπτα) μάγκα.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ αναγνώστες και ιδιαίτερα Μυτιληνιοί και συμφωνούντες, ή διαφωνούντες με τους εκάστοτε διοικούντες της Αδελφότητας, είναι γνωστό ότι κατά την γνώμη των περισσοτέρων είναι συμφερτικό να πουληθεί το Μυτιλη-

ναϊκό Σπίτι, ν' αγοραστεί ένα άλλο καταλληλότερο κτήριο και να περισσέψουν κάποια εκατομμυριάκια που θα επενδυθούν σ' ένα δεύτερο ακίνητο το οποίο θα προσφέρει ετήσιο έσοδα μερικών εκατοντάδων χιλιάδων δολλαρίων! Όπως έκανε ήδη η ΑΧΕΠΑ!

ΔΕΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΩ αν θα πρέπει ή δεν θα πρέπει να προχωρήσει η Μυτιληναϊκή στην πώληση του κτηρίου της και αν θα πρέπει ή δεν θα πρέπει να εκμεταλλευτεί τώρα κάποιες παρουσιαζόμενες ευκαιρίες με προσφορές που ξεπερνούν τα \$6,5 εκατομμύρια. Εκείνο που υποστηρίζω και για το οποίο ανέφερα όσα ανέφερα είναι πώς θάνατι ντροπή και αίσχος

ΕΑΝ και **ΟΤΑΝ** το Μυτιληναϊκό Σπίτι πωληθεί να βγούν κάποιες εκατοντάδες και να ισχυρίζονται ότι ΕΙΧΑΝ αγοραστή που πρόσφερε περισσότερα, ή μπορούσαν να βρουν κάποιον που θάδινε τα διπλά.

ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ, αν υπάρχει, ας σπεύσουν οι ενδιαφερόμενοι να το παρουσιάσουν εγκαίρως. Μόνο έτσι μπορεί ν' αποδειχτεί ωφέλιμο κι αληθινό. Ενώ κατόπιν εορτής (και πώλησης) θάνατι ένα παραμύθι πονηρό! Κακεντρεχών και μπουρδολόγων.

ΡΕΤΡΟ και με ειλικρινείς ευχές στον κ. Αντωνίου

Ο ΠΟΛΥ ΓΝΩΣΤΟΣ από την πολιποϊκή δραστηριότητά του συμπάροικος και συνάδελφος κατά το παρελθόν, Γιώργος Αντωνίου γιόρτασε πρόσφατα την 90η επέτειο των γενεθλίων του, εν μέσω συζύγου, τέκνων εγγονών πολλών φίλων μκαι συγγενών που του ευχήθηκαν να τα χιλιάσει. Το ίδιο του ευχόμαστε κι εμείς, πάντα έτσι δραστήριος κι ευθυτενής κι ας μας επιτραπεί να κατάχωρήσουμε μια φωτογραφία της περιόδου κατά την οποία συνεργάστηκε ως υπεύθυνος του διαφημιστικού τμήματος του "Κόσμου". Παρα πλεύως τον βλέπετε (τρίτον από δεξιά) μαζί με άλλους συμπαροϊκούς που κρατούν το πρώτο φύλλο τούτης της εφημερίδος (17 Ιουνίου 1982). Δίπλα του οι κύριοι Ντόβελος και Κοκκαλιάρης. Πιό χαμηλά ο Τώνης Κοντέλλης κι ο αείμνηστος Γιάννης Ψωμάς. Στο μέσον ο Σωτήρης Γραβάνης και πάνω- πάνω αριστερά (αν και δεξιώς) ο Γιώργος Κεφάλας. **ΘΥΜΑΜΑΙ** ότι εκείνους τους καιρούς που ο κ. Αντωνίου μόλις είχε ξεπεράσει τα 55, έβλεπε τις αγγελίες κηδειών και κοροδευτικά έλεγε "τα βλέπω γιατί πλησιάζει η... κλάση". Αμ' δε... Επιπλέον ο κ. Αντωνίου δεν ήταν στρατιώτης αλλά χωροφύλαξ και μάλιστα από τους ελάχιστους εδώ που γνώριζε ότι αρχηγός της Βασιλικής χωροφυλακής ήταν ο Αχιλλέας Μερασκεντής (θείος μου αδελφός της μητέρας μου) και μέγας κομμουνιστοφάγος - αν και Μυτιληνιός!